

ŠKOLNÍ VÍŘĚT

HOBBY

EXKURZE

SOUTĚŽE

FOTKY

ZÁBAVA

謹賀新年

ZŠ LETOVICE
2024

**Milí čtenáři,
rok se sešel s rokem a máme tady
nové číslo našeho školního
časopisu. Letos jsme se rozhodli
trochu cestovat. V tomto čísle
jsme navštívili Zemi vycházejícího
slunce – tedy Japonsko. Kromě
tohoto hlavního tématu Vás
v časopise samozřejmě čeká
spousta článků o tom, co se děje
ve škole i mimo ni. Pěkné
počteníčko !!!!**

R. Bažant, 7.B

Pozorování oblohy ve výtvarné výchově
vyfotil M. Jaroš 7.B

Téma čísla - cestování – Japonsko

日本国

Něco o Japonsku

Jméno Japonska znamená Země vycházejícího slunce. Nachází se v Asii v Tichém oceánu.

Jejich významný oblek se nazývá kimono. Kdybychom však chtěli říci přesný název, tak by to bylo wafuku. Dříve se takhle nazývaly všechny oděvy. Ale v této době se takhle nazývá tradiční roucho.

Zajímavosti o Japonsku

- Je tam 11.2. státní svátek-založení říše.

- Je tam zvykem jíst delfíny.
- Měsíce nemají názvy, ale jsou označeny čísly.
- Najdeme na tomto území 200 sopek.

Markéta Jílková 7. C

TOKYO

Zaměříme se na toto velice kulturně bohaté město. Tokyo je, jak jistě víte, hlavním městem Japonska, a to ne jen pro jeho počet obyvatel, ale i pro jeho zajímavé a velice obsáhlé památky a kulturu.

TOKYO TOWER

- za své doby byla největší stavbou Japonska
avšak momentálně je největší Tokyo sky tree

- vystavěna r. 1958
- dnes slouží jako vysílač
- měří 333m

TOKYO SKY TREE

-634m

-je vysílačem

- dole pod vysílačem je nákupní centrum a akvárium
- má dvě zcela uzavřené a prosklené vyhlídky (350m a 450m)

HORA FUJI

- měří 3776m
  - pro obyvatele je posvátná
  - patří mezi vulkány, poslední erupce v roce 1707
- TIP: Lepší výhled na horu je v chladném období a brzy ráno, nebo pozdě večer

SVATYNĚ MEIJI JINGU

- shintoistická svatyně
- vystavěna jako chrám úcty císaře Meidži a císařovny Shoken

SENSO-JI

- buddhistický chrám
- nejbarevnější a nejstarším chrámem v Japonsku
- dokončen r. 645
- při vchodu projdete hlavní bránou Kaminarimon, jenž je také znakem
- za bránou se nachází nákupní ulička se suvenýry a kimony

SHIBUYA CROSSING

- nejpřednější oblast Tokya
- v jeden okamžik přejde cca 2500 lidí
- kousek od přechodu se nachází známá socha Hačika
- TIP: jestli se chcete vyhnout přecházejícím lidem, ale chcete se na dění podívat, kolem přechodu je spousta prosklených kaváren, odkud budete mít na děj krásný výhled.

AKIHABARA

- úžasné místo pro Otaku (fanoušky anime a manga)
- miliony vícepatrových obchodů a knihoven s ještě větším počtem produktů a lidí než si umíte představit
- lidé zde chodí oblečení jako jejich oblíbené postavy
- TIP: nespolehejte se při návštěvě ani na svoji angličtinu a už vůbec ne na telefon, protože Japonci neumí anglicky a data fungovat nebudou, dokud nebudete na síti wi-fi

Více o Japonsku na www.ksen.cz/blog/tokio-japonsko
 Autor článku: Elizabeth Korbelová 9. A

7 nejzajímavějších míst Japonska

Japonsko je zemí mnohoznačnou, plnou kontrastů, kde vedle sebe stojí starobylé chrámy a prosklené mrakodrapy, kde se pivo pije jako čaj a kde se snoubí mýty a tradice se supermoderními technologiemi...

7. místo – Kamikóči

Je vysokohorské údolí, obklopené strmými vrcholy japonských Alp. Kamikóči je také rodištěm japonského horolezectví a vstupní branou pro túry na některé z nejvyšších hor země...

[1 280 x 721](#)

6. místo – Ósaka

Město Ósaka má něco pro všechny. Je výkladní skříní moderní architektury, na své si zde přijdou i milovníci historie a umění. V krásném akváriu zde můžete vidět různorodé mořské živočichy... Ósaka je také proslulým kulinářským centrem a ochutnat tady můžete i vyhlášenou japonskou pochoutku – čtverzubce fugu.

5. místo - Fudži

Fudži je nejvyšší hora Japonska a za jasných dnů je vidět až z Tokia. Je také jedním ze symbolů „ Země vycházejícího slunce“ a pro zdejší obyvatele je posvátná. Hora je bývalý vulkán, ale vylézt na ni je prý možné pro horolezce i nehorolezce. Její okolí je krásné snad v každém ročním období, takže ať už jste milovníci zimních sportů či procházek krásnou krajinou, tak se vám tam bude líbit.

4. místo – Mijadžima

Mijadžima je malý plující ostrov, který se nachází nedaleko od známého města Hirošima... V zátocce můžete vidět plovoucí bránu, která je vstupní branou do šintoistické svatyně Icukušima. (šintoismus je jedno z japonských náboženství) Zvláštní místočko.

3. místo – Jakušima

Jakušima je ostrov na jihu Japonska. V jeho nitru je hodně hlubokých lesů, ve kterých roste plno majestátních stromů a to i tisíciletých. Není se tím pádem čemu divit, když sem napíšeš, že Jakušimské lesy jsou už 21 let zapsány na seznamu světového dědictví UNESCO.

2. místo – Tokio

Tokio je město budoucnosti. A nejenom to, je to hlavní město Japonska. Jako samozřejmost Japonci berou například digitální toalety, které vás navoní, vyhřejí vám prkénko, nebo vám zahrají vaši oblíbenou melodii. Taková japonská toaleta má ještě plno dalších funkcí, ale myslím si, že ty tu není moc vhodné sdělovat. :) Je tu i robot hotel. Ach ta umělá inteligence... To je však pouhý zlomek toho, co se v Tokiu dá zažít.

Mimochodem, Tokio má 38 milionů obyvatel.

A tady jsou ti roboti.

1. místo – Kyoto

Kyoto dříve bývalo hlavním městem Japonska. A ne nadarmo se říká, že je to město 10 000 chrámů. Vidět zde můžeme nejznámější japonský chrám – Kiomezu Dera (v češtině „Chrám čistého pramene“). Další místo je trh Kamo-gava, kde se najde něco na zub pro všechny hladové hlodavce, ochutnat tady můžeme vše od jablíčka po chobotnice napíchnuté na špejli s nakládanou řepou... Kyoto je zkrátka zajímavé, a to nejen po té gastronomické stránce.

Anežka Holková 7. C (zdroj internet)

Rozhovor s paní učitelkou Zouharovou o Japonsku

Dobrý den, doslechli jsme se, že jste navštívila Japonsko, rádi bychom Vám položili několik otázek.

- **Jaké to tam bylo, co Vás nejmíc zaujalo?**

Strávila jsem v Japonsku pouze tři týdny, ale kdybych to měla shrnout jedním sloves, řekla bych úžasné! Vstřícní a milí lidé, města plná historie a památek, čistá příroda.

A co mě nejmíce zaujalo? Byla to spousta věcí, například nejrušnější křižovatka na světě v Tokiu, tradiční japonské zahrady, opice Makak červenolící, který žije pouze v Japonsku, a kromě parku můžete potkat jeho celou rodinku, jak se prochází mezi auty na silnici. Dále mě překvapilo, jak pro japonské děti jsou Evropané, zvláště ti světlovlasí, velkou raritou. Stalo se mi, že při návštěvě jednoho chrámu, místo jistě zajímavého výkladu paní učitelky, všichni žáci obrátili svoji pozornost na moji osobu. Ten nejodvážnější z davu, hrdina dne, přišel ke mně a lámanou angličtinou mě požádal, zdali bych se s nimi mohla vyfotit. Samozřejmě jsem souhlasila, nestává se často, že jste atrakcí dne, ale to jsem netušila, že focením strávím celou věčnost. Na prohlídku chrámu totiž přijelo několik tříd z několika škol.

Japonsko má bohužel i svoji smutnou stránku, tím je město Hirošima. V době II. světové války na toto město byla svržena atomová bomba. Navštívila jsem Mírové pamětní muzeum i zbytky budovy Průmyslového paláce, který navrhl český architekt.

- **Jak Vám chutnala japonská kuchyně? Jedla jste nějakou jejich delikatesu?**

Japonsko, ale i ostatní asijské země, se mohou pochlubit rozdílnou kuchyní ve srovnání s naší evropskou.

Výhodou je, pokud nerozumíte jídelnímu lístku, že si můžete ve výloze prohlédnout makety jídel a hned máte představu, co se pod tím nesrozumitelným názvem skrývá. Většinou je to spousta nudlí a omáček na různé způsoby. Typickým pokrmem, který už známe i my Češi, je

*například polévka Ramen, která se jí hůlkami a speciální lžící.
Co se týká delikates, poprvé jsem vyzkoušela zmrzlinu a zákusek vyrobený ze zeleného čaje.
Musím přiznat, že to byla zajímavá zkušenost, ale raději dám přednost naší české bábovce.*

buchtka ze zeleného čaje

• **Co Vás v Japonsku nejvíc překvapilo?**

Čistota a pořádek. Na ulicích nenajdete odpadkové koše, to ale neznamená, že odpady se válí všude kolem, jen lidé si je berou s sebou domů. Pro nás dosti nepředstavitelné, ale opravdu to funguje.

Jako správnou učitelku mě zajímalo, jak funguje japonské školství. Velmi mě překvapilo, že děti tráví ve škole většinu dne. Nevím, v kolik hodin ráno vyučování začíná, ale viděla jsem děti různých věkových kategorií opouštět budovu školy i kolem 18 hod.

budova školy

• **Navštívila jste i nějaký z jejich chrámů?**

V Japonsku jsou dvě hlavní náboženství šintoismus a buddhismus. Před každým chrámem je brána zvaná Torii, která slouží k odpočinku ptáků. Ti jsou v šintoismu považováni za posly bohů.

japonská zahrada

• **Chtěla byste se někdy ještě podívat do Japonska, dokázala byste si představit, že byste v Japonsku žila?**

Nevím, zdali ještě někdy navštívím Japonsko, ale plánuju podívat se do jiných asijských zemí. Tak třeba inspirace pro další rozhovor.

Děkuji za rozhovor a přeji spoustu dalších cestovatelských zážitků.

Markéta Jílková 7. C

makak
červenolící

Tokio – nejrušnější křižovatka na světě

Torri – vstupní brána

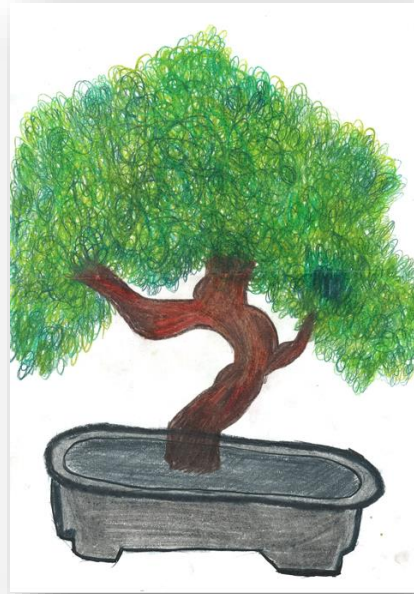

My new friends !

Bonsaj – strom v misce

- vznikly v Japonsku
- jsou to malé stromky v miskách
- jsou estetické
- vytváří iluzi starého stromu

Beáta Pěčková 6. B

Ikebana doslova „oživené květiny“ je japonské umění aranžování květin také známé jako kado' - cesta/umění květin. Na rozdíl od dekorativního aranžování květin v západních zemích se japonská ikebana snaží vytvořit harmonii lineární konstrukce, rytmu a barvy.

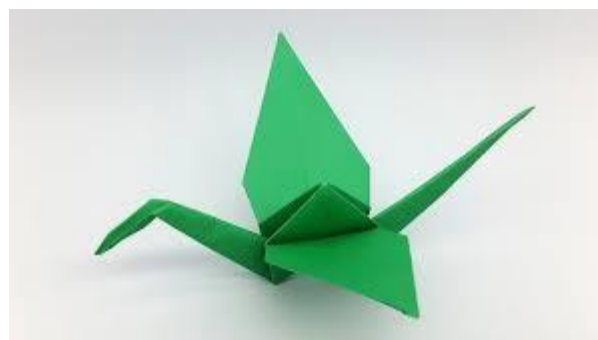
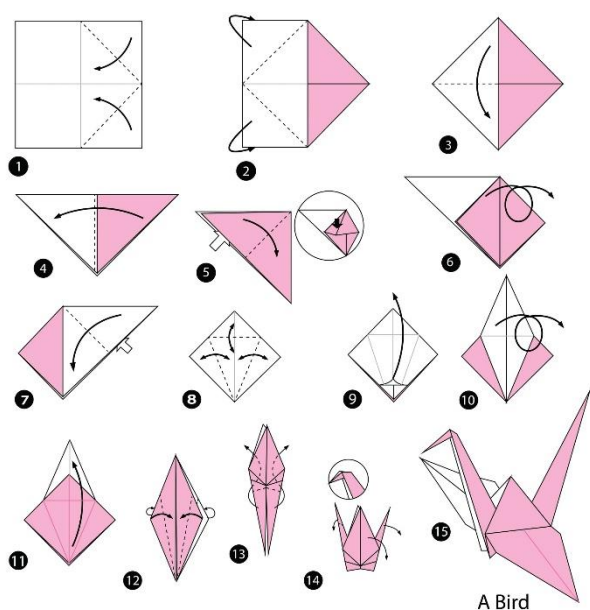

N. Burešová 6. A

ORIGAMI

Odhaduje se, že vzniklo přibližně v 9. století, když nejprve mělo své místo při náboženských obřadech a výzdobě šintoistických svatyní. Zásadou *origami* je přeměnit list papíru ve smysluplný objekt s pomocí překládání. Použití lepidla je běžné především v moderním origami a slouží ke zpevnění. Popularita *origami* v Japonsku je obrovská. Skládat z papíru se učí děti už v mateřské školce, aby se zachovala japonská kultura.

Zde máte jednoduchý návod jak si složit papírového jeřába:

Robin Bažant 7. B

Anketa

V anketě odpovídalo celkem 76 žáků 6. – 9. ročníku.

1. Víš, co je ANIME?

Ne:	18 ž.
Ano, ale nevím nic bližšího:	18 ž.
Ano:	40 ž.

2. Kterou postavu z ANIME znáš?

Naruto	26 ž.
Pikachu	4 ž.
Gojo Saturo	2 ž.

a) Která postava je tvoje nejoblíbenější?

Naruto	7 ž.
Nezuko	2 ž.

b) Které je nejpopulárnější?

Pokemon go	4 ž.
Naruto	11 ž.

c) Které je nejsmutnější?

One piece	2 ž.
-----------	------

Anketu zpracovala Viktorie Korbelová 6. B

ANIME (japonsky アニメ) je japonské označení pro specifickou animovanou tvorbu. Anime je zvykem dělit na televizní seriály, OVA (Original Video Animation), ONA (Original Net Animation), speciály, filmy a hudební videa. Anime pochází z Japonska, kde je také zdaleka nejrozšířenější a vyznačuje se charakteristickým stylem kresby postav i pozadí.

MANGA (japonsky 漫画) je označení japonských komiksů a grafických románů. Styl kresby používaný ve většině mang vznikl na konci 19. století, historie jeho formy sahá až k počátkům japonského umění. V Japonsku se mangou označují jak komiksy, tak i styl kresby, ve světě jsou tímto termínem označovány komiksy z Japonska. Existuje i jedna hra inspirovaná anime, jmenuje se Genshin Impact (postava Nahida), je zcela zdarma a má nádhernou kvalitu. Doporučuji vyzkoušet.

Valerie Ježová 7.B

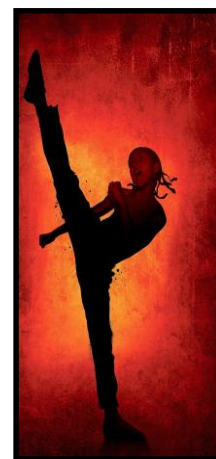
Karate

Karate je velmi zajímavé a krásné umění, pojďme si o něm říct něco víc. Co jistě všichni víme je, že karate je japonské bojové umění, ale co možná nevíme je, že vznikl na ostrově Okinawa.

Karate je kombinací například kung-fu, juda, jui-jitsu a dalších velice zajímavých umění. Je třeba podotknout, že u nás v Evropě se karate považuje za sport, ale v Japonsku je to umění jako například u nás balet apod.

Dále bych chtěla říct, že nejstarší články o karate pocházejí až z 18. století a později.

V roce 2021 bylo karate přiřazeno mezi sporty letních olympijských her. Na závěr bych vás chtěla seznámit s postavou spojovanou s karate, kterou není nikdo jiný než Samuraj, který nejen že toto bojové umění ovládal, ale i vyučoval. Zajímavé že.

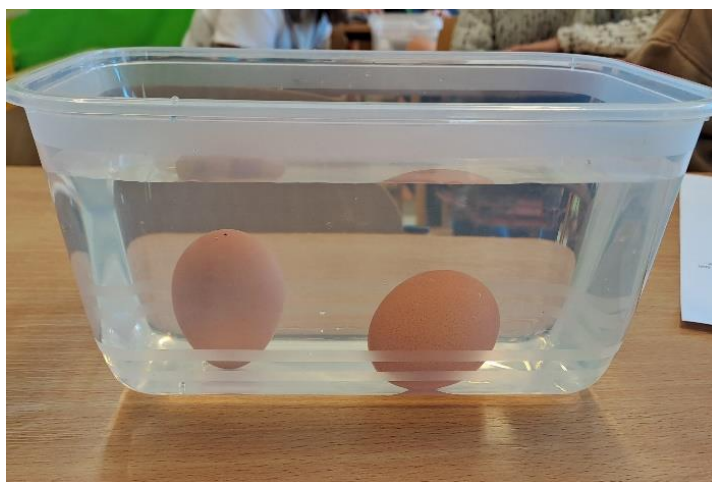
Viviane Bolfová 9. A

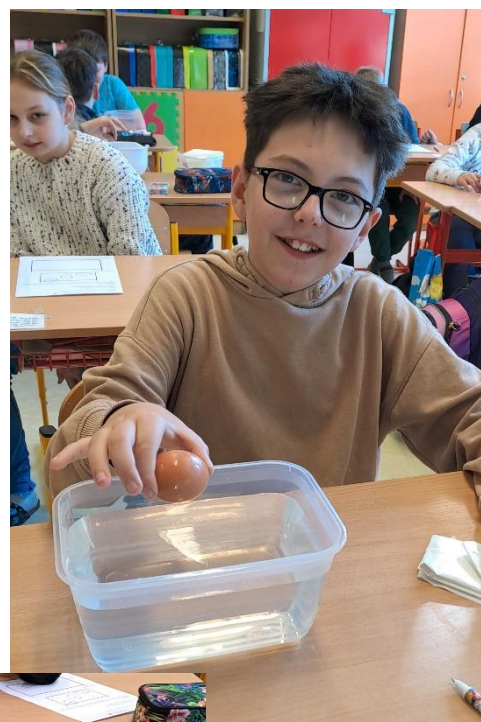
Co se děje ve škole

Ohlédnutí za loňským školním rokem

Žáci 4. A zkoumali 20. března 2024 v hodině přírodovědy kvalitu vajíček. K provedení pokusu bylo potřeba, aby si děti přinesly do výuky syrové vejce a větší misku. Žáci poté naplnili nádobu vodou a vložili do ní vajíčko, zjišťovali tak zdali mají vejce čerstvé, starší nebo zkažené.

Po provedení pokusu své výsledky zapsali a zakreslili do pracovních listů. Většina žáků došla k závěru, že je jejich vajíčko čerstvé, pouze jedno bylo několik dní staré, žádné vejce nebylo zkažené.

Rok ve školní družině ZŠ Letovice

Jsme na konci letošního školního roku a představa prázdnin dostala pro děti reálnou podobu dvou měsíců, které mohou prožít bez školních povinností. To je správná doba se trochu poohlédnout i dozadu, jak jsme čas strávený ve školní družině prožili.

Naše školní družina odpovídá velikosti naší školy. Není proto překvapením, že máme celkem devět oddělení. Práce v nich je pestrá a všestranná. Děti si formou her a zábavy rozšiřují vědomosti získané ve školních lavicích. Nezanedbatelná je i pohybová výchova a co nejvíce pobytu na „čerstvém vzduchu“.

Pokud se podíváme blíže na naše družinové aktivity, můžeme s úsměvem říci, že nás vede příroda a její proměny.

Školní rok začíná v době, kdy léto pomalu předává vládu podzimu. Během krátké doby jsme pozorovali velké změny v přírodě. Sledovali jsme, jak se stromy a keře zbarvují, snažili jsme se pochopit, proč se to děje. Povíдали jsme si o těchto proměnách, sbírali jsme vhodný materiál a z přírodnin zhotovovali různé výrobky.

Stále více chladného počasí nám dávalo najevo, že podzim vystřídá zima. K tomuto období patří ve družině neodmyslitelně Mikuláš s čerty, které jsme malovali a byli jsme si jisti, že nám nakonec místo slibovaného uhlí stejně donesou různé dobroty a sladkosti. K zimě patří hry na sněhu. Jen škoda že dnů se sněhem a sněhuláky bylo i v letošním školním roce poskrovnu. V době vánoční jsme uspořádali besídky a vánoční dílny.

Zima nás pomalu přenesla přes polovinu školního roku. Delší dny a více sluníčka nám dávaly najevo, že se probouzí jaro. Svoje dovednosti jsme dokázali při tvoření na velikonočních dílničkách. Měli jsme možnost stále více se proběhnout venku, zahrát si s míčem, zaskákat přes provaz, ale i něco postavit z písku. Zúčastnit se aktivně na sportovních soutěžích. Oblíbenou se stala soutěž „Líná kůže málo zmůže“, kde jsme soutěžili v různých disciplínách, od těch obvyklých jako je vybíjená, běh, přehazovaná, přetahování lanem a skákání přes lano až po slalom, rej čarodějnic, hledání pokladu, hod na koš, chůze s kruhem, a nebo soutěže v rychlosti a postřehu na povel.

Nezapomínáme ani na kulturní zážitky. Jedním z nich bylo divadelní představení „Devatero pohádek“. Svoji fantazii a schopnost ji vyjádřit jsme předvedli v rámci výtvarné soutěže, letos na téma „Život v moři a na moři.“

V červnu jsme se těšili na oblíbený Dětský den. Ten letošní v areálu hasičské zbrojnice se opravdu podařil. Aktivity, které nám připravili naši hasiči, zaujaly opravdu každého. Za to jim patří velký dík. Stihli jsme také připravit dárečky pro budoucí prvňáčky. S naší školou jsme se pro letošní rok rozloučili zábavným odpolednem a tím, že jsme v prostorách školy přespali.

Poslední tečkou je vysvědčení. Koho potěšilo a koho ne by musel říct každý zvlášť. Za všechny pak můžeme říci, že jsme nejen o rok starší, ale i o něco chytřejší. Tak hurá na prázdniny!

Yveta Skácelová a kolektiv vychovatelek ŠD

A letošní školní rok začal opět adaptačními kurzy šestáků:

Ve čtvrtek 12. září 2024 jsme jeli s naší třídou 6. A na adaptační kurz do Vísek. Sraz u šaten byl v 7:40 h, pak jsme šli na zastávku Albína Krejčího a odjžděli jsme v 8:15 h ze zastávky linkovým autobusem. Přijeli jsme do Vísek a šli jsme na Ohradu. Tam nás přivítala paní učitelka Kostlánová. Přišli jsme na recepci, odložili jsme si deštníky a šli jsme do horní místnosti, kde nám paní učitelka řekla, ať si dáme svou židli do kroužku. Prvně jsme si povídali o sobě, dále jsme malovali erby a hráli jsme hru bang. Po bangu byla přestávka. Poté jsme se rozdělili do týmů. Hráli jsme asi dvě hry (které si nepamatuji, jak se jmenovaly) a po druhé hře jsme měli oběd. Na oběd byl řízek s bramborami. Když jsme dojedli, jedna skupina šla hrát ping-pong a ta druhá šla psát dopis. Pak se ty skupiny prohodily, a poté jsme šli hrát hru detektiv. Po detektivovi jsme měli přestávku a po přestávce asi dvě hry. Autobusem jsme přijeli ke škole cca v 16:00 h.

Líbil se mi ping-pong a erby. Jen škoda, že jsme nemohli jít ven hrát např. fotbal, vybíjená..., protože nám celý den propršel. Jinak se mi všechny hry líbily i oběd mi chutnal.

V úterý 17. září v rodinné výchově jsme dodělávali erby.

Matyáš Koubek 6. A

9. 9. 2024 jsme se školou jeli autobusem na adaptační kurz. Celý den nám bohužel přšelo, ale i tak bylo plno her a zábavy uvnitř. Hráli jsme různé hry na seznámení. Nejvíce mě bavilo skládání balónek, tvarování jmen podle těla ve skupinách, malování erbů a psaní dopisů svému budoucímu já. Zato se mi nelíbilo seřazování se podle abecedy. Na oběd jsme šli do restaurace a měli jsme kuřecí řízky s bramborami. Po obědě jsme měli odpočinek, povídali jsme si. Odpoledne jsme hráli na detektivy a to mě taky moc bavilo. Napsali jsme si pravidla naší třídy, abychom si neubližovali. Jen mě mrzí, že jsme neviděli koně. Jinak to byl super výlet, z kterého jsme si mohli odnést balónek ve tvaru meče nebo psa.

Daniela Burešová, 6.B

Adaptační kurz 6. C – 13. 9. 2024

+ oběd

pohybové aktivity, ping – pong, fotbálek s papučí

psaní dopisů svému budoucímu „já“ v 9. třídě

spolupráce s kamarády a spolužáky

- POČASÍ – pršelo a nemohli jsme ven

žáci 6. C

6. D

Dne 10.9.2024 byla třída 6. D na Adaptačním kurzu ve Vískách. Hráli jsem tam spoustu her například: vybíjená, fotbal atd. Je tam i bazén (který se opravuje) Kuchařky tam vaří dobře a můžete si tam i něco koupit. Moc se mi to líbilo a doporučuji všem.

Nikolas Bauer, 6.D

Dne 10. září 2024 jsme s 6. D vyrazili na adaptační kurz do Vísek. Jeli jsme společně s třídním učitelem Milanem Reškou. Hráli jsme hry, např. Detektiv, Abeceda a další. Sestavovali jsme si třídní pravidla, psali dopis pro své starší já, pobývali venku, kde jsme hráli fotbal, vybíjenou a mnoho dalších aktivit. Poté jsme měli oběd - vývar a smažený řízek s brambory. Domů jsme odjížděli kolem

16 h odpoledne plní zážitků. Děkujeme, byl to aktivně strávený čas.
Viola Hegerová, 6.D

Mladí přírodovědci

Dne 3. 10. jsme se zúčastnili soutěže "Mladí přírodovědci", která se konala na gymnáziu v Jevíčku. Tato soutěž byla pořádána pro region Malá Haná a účastnilo se jí celkem třicet tříčlenných týmů. Z naší školy byly týmy 4 a všechny se umístily na vysokých příčkách. Po cestě na gymnázium, kterou jsme strávili v mikrobuse, jsme dorazili a vyčkali na další pokyny organizátorů. Týmy byly rozděleny do několika místností, což přidávalo na atmosféře. První byla teoretická část, která se skládala z textu a testu k němu. Po této části jsme se s ostatními skupinami shodli, že nejlépe dopadly otázky spojené s chemií. Po krátké přestávce už následovala poznávací část. Poznávali jsme nejen hmyz, ale i slavné vědce, fyzikální pomůcky, chemické nářadí, zvuky zvířat a řeky. Po poznávačce, na které jsme mohli získat hodně bodů, už následoval jejich součet a vyhlášení výsledků. Celou dobu mezi našimi týmy panovala dobrá atmosféra a všichni už se těšili na výsledky.

Naše škola obsadila **1.** (J. Chalupa, F. Kořínek, A. Procházková 9. D), **3.** (B. Leuchin, E. Korbelová, L. Pivoňková 9. A), **5. a 7. příčku**, což je velký úspěch. Cesta zpět byla tedy v duchu úspěchu a nabytých zkušeností.

Za jeden z úspěšných týmů Lucie Pivoňková a Bohdan Leuchin 9.A

Rodilí mluvčí u nás ve škole

V hodině anglického jazyka nás navštívili rodilí mluvčí z Ameriky. Ve speciální hodině jsme hráli hry a dokonce i divadlo. Z Ameriky nám dovezli pravé americké bonbóny, které jsme dostávali za správné odpovědi. Hodina byla zajímavá, energická a pěkně vedená. Pokud jsme si nevěděli s něčím rady, tak nám pomohli.

Výuka s rodilým mluvčím pro mě byla nová, líbila se mi a rozhodně se těším na další pokračování.

Dürrová Elizabeth, 6.A

Exkurze Brno 7. C

Dne 22. října jsme se vypravili do Brna, abychom si připomněli brněnské pověsti, navštívili podzemí pod Zelným trhem a vyšplhali na věž Staré radnice. Zde je pár postřehů, co jsme se v Brně nového dozvěděli. Věděli jste, že?

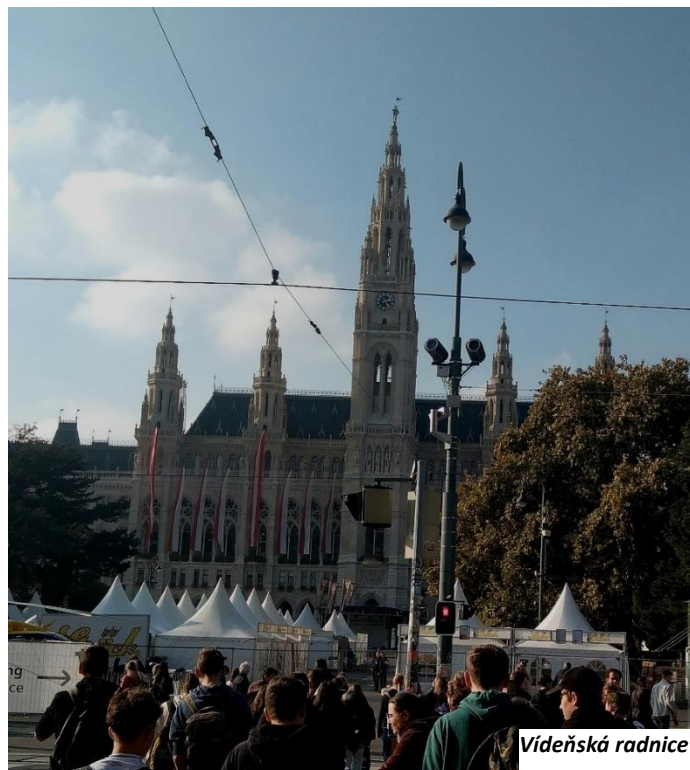
- Brňané v minulosti jedli veverka, připravovali je s bílou a černou omáčkou
- z 5 brněnských bran zůstala jen jedna
- opilce dávali do klece na náměstí Svobody
- pili víno a do Brna se smělo dovážet jen to nejkvalitnější (u brány je strážník ochutnávali)
- z odrůd vína, které pili, se jen jedna zachovala do dnešních dob (rulandské)
- pivo bylo husté a jedlo se s chlebem z talíře (odtud asi – pivo= tekutý chléb)
- alchymisté byli lékaři a snažili se nacházet různé léky, používali kanárky jako „hlásiče“ jedovatých plynů
- v Brně byly dva pranýře, kam přivazovali podvodníky
- podvodníkům dávali na krk cedule, co provedli
- v hostincích sloužily děti asi ve věku 8 – 12 let, které doprovázely opilce domů
- v podzemí pod Zelným trhem se uchovávali potraviny na prodej (původně to byly jen díry)

Výlet do Vídně

V pátek 25. 10. jsme jeli do Vídně. Když jsme tam dorazili, chodili jsme po různých památkách, navštívili jsme náměstí Marie Terezie, kde je také její pomník. Dále jsme viděli Hofburg a katedrálu svatého Štěpána, která se nacházela na Stephanplatz, kde jsme měli

Katedrála sv. Štěpána

Viedeňská radnice

rozchod na oběd. Pak jsme vyrazili dál, po cestě jsme viděli Burgtheater a Vídeňskou radnici, poté jsme dorazili k našemu autobusu, který nás odvezl do Praturu, kde jsme mohli jít na různé atrakce. Potom už jsme vyrazili zpátky domů.

Julie Kolářová 9. A

Dopravní hřiště 4. B

Nedílnou součástí vzdělávání dětí je také dopravní výchova. Žáci si osvojují pravidla bezpečného chování v silničním provozu a učí se, jak se jako chodci a cyklisté správně chovat. Každý z nich má nějaké zkušenosti a dovednosti. Cílem výuky je na ně navázat a vytvořit pro všechny pevný základ, aby děti dokázaly situace, do kterých se dostanou, samostatně zvládnout.

Na návštěvu dopravního hřiště jsme se dopředu ve škole připravovali. Povídali jsme si, malovali, řešili on-line úkoly a zkoušeli modelové situace. Vytvořili jsme informační plakátky se značkami a správným vybavením kola. Zdůrazňovali jsme to známé – „vidět a být viděn“.

Ve čtvrtek 7. 11. jsme jeli na dopravní hřiště do Blanska. Ten den nám opravdu přálo počasí a tak se děti mohly pod vedením instruktorky procházet po ulicích, projíždět po silnicích a vyzkoušet si různé dopravní situace.

Musíme však zdůraznit, že nejprve jsme absolvovali koncentrovanou dávku teorie v učebně. Získané informace doplnily a rozšířily dětem jejich znalosti. Pak už si jen nasadily helmy, nasedly na kola a jezdily podle pravidel.

Den utekl velmi rychle a určitě byl přínosem pro každého. Byl i motivací naučit se jezdit na kole s jistotou a umět se správně a rychle rozhodovat.

Tento den jsme si všichni užili a už se těšíme na jarní návštěvu, kdy určitě všichni získáme průkaz cyklisty.

Skácelová Y.

Reitschmiedová M.

Halloween ve škole - Letokruh

Byl konec října a celou školu kromě spadaného barevného listí u školy zdobily i keramické dýně či vyrobená papírová strašidla, které děti spolu s učitelkami vytvořily. Třídou a chodbu zdobili papíroví duchové, kostlivci a lezoucí pavouci na pavučinách vzniklé z různých materiálů.

Někteří žáci přišli ve strašidelných kostýmech.

Všude byla „hrůzostrašná“ atmosféra.

Žáci plnili různé úkoly, za které byli poté sladce

odměněni.

Myslím, že jsme si tento den, plný strašidel a tajuplných záhad, naplno užili.

Podzim v 6. oddělení ŠD

Podzimní měsíce přinášejí nejen krásné barevné listí, ale také spoustu zábavy a tvoření ve školní družině. Letos jsme si podzim opravdu užili a zažili jsme mnoho nezapomenutelných chvil. Na začátku podzimu jsme se pustili do vyrábění krásných dekorací. Nejoblíbenější byla kytice z javorových listů, kterou si děti samy poskládaly a dozdobily přírodními materiály. Děti si také vytvořily svou vlastní podzimní vílu, která nyní zdobí chodbu školy. Kreativitě se meze nekladly, a tak nechyběly ani podzimní veselé obrázky. Jedním z nejzajímavějších zážitků byla stezka ukládání zvířátek k zimnímu spánku. Na různých stanovištích děti pomáhaly lesním zvířátkům připravit se na zimu – třeba sbíraly oříšky pro veverky nebo hledaly teplé pelíšky pro ježky. Naučily se přitom i mnoho zajímavostí o přírodě. Podzim si nelze představit bez barevných draků. Děti si samy vyrobily

krásné papírové dráčky, kteří se na nás usmívají z podzimní nástěnky. K závěru podzimu nás čekal Halloween. Společně jsme vydlabali dýně a vytvořili strašidelné lucerny. Družina se proměnila v tajemné místo, kde se konala i oblíbená stezka odvahy. Děti s baterkami plnily úkoly a hledaly tajemného ducha, což byla zábava i pro ty nejmenší. Halloweenský duch souhlasil s tím, že bude hlídat školu u hlavního vchodu. Podzim ve školní družině byl plný barev, smíchu a tvoření. Už se těšíme, co přinese další roční období!

Skácelová Y.

Přichystalová D

Co nás zajímá

Rozhovor o Velkém dechovém orchestru Letovice

Marky: „Ahoj, Domi. Doslechla jsem se, že hraješ první trubku ve Velkém dechovém orchestru Letovice. Jaké to je hrát ve velkém orchestru?“

Domča: „Ahoj. Je to zábavné, občas náročné, ale baví mě to.“

Marky: „Ahoj, ty hraješ určitě na příčnou flétnu. Jaký je to hrát na příčnou flétnu?“

Terka: „Ahoj. Ano hraju a na flétnu a je to zajímavá zkušenost.“

Marky: „Kolik vás zhruba hraje v orchestru?“

Domča: „V orchestru nás je asi 70.“

Marky: „Nechtěl by ses podělit o nějakou hezkou vzpomínku z orchestru?“

Domča: „Tak například bylo vtipné, když jsme se snažili v německém Verdenu domluvit se správcem kulturního domu, aby zavřeli dveře, kterými foukalo na naše záda.“

Marky: „Jaký je tvůj a Dominikův názor na současnou dirigentku?“

Terka: „Jsme rádi, že se toho místa ujala a pokračujeme dál.“

Marky: „Co pro tebe hudba znamená nebo co ti vůbec dává?“

Domča: „Dává mi skvělého kolegu a kamarády/ky, a hudba pro mě znamená mnoho zážitků, zkušeností a vzpomínek.“

Marky: „Jak dlouho už hraješ a baví tě to?“

Terka: „Na příčnou flétnu hraju cca šest let. Ano, baví mě to, a jak jsem již podotkla, tvoří to součást mého života.“

Marky: „Kdopak tě učí?“

Terka: „Učí mě paní učitelka Kouřilová.“

Marky: „Jak dlouho ještě budeš hrát?“

Domča: „Nejdýl co půjde.“

Marky: „Co tě k tomu vedlo, abys hrál v hudebce na trubku?“

Domča: „Rodiče mě k tomu už od mala vedli.“

Marky: „Jaký je tvůj nejsrandovnější zážitek s orchestrem?“

Terka: „Toho je plno, kdybych měla napsat všechno, tak jsme tu do zítřka.“

Marky: „Umíte si představit, že byste skončili?“

Terka: „Ne, hraní tvoří vekou část mého života, takže si to nedokážu představit.“

Domča: „Ne, neměl bych co jiného dělat.“

Napsali: Markéta Jílková, Dominik Prudký, Tereza Káčeriková

Vlastní tvorba

Mistr Cream

Dostali jsme dobrovolný úkol napsat nový příběh ke známé literární, historické nebo pohádkové postavě, který bude respektovat její charakteristické znaky. Jednu takovou historicky známou osobu jsem si vybral, přenesl jsem ji do dnešní doby, ale zatím neprozradím, o jakou postavu se jedná.

Ahoj, narodil jsem se v zámeckém pivovaru v Litomyšli, kde otec dělal manažera. Už v pěti letech jsem se začal zajímat o hudbu a zejména otec mě v tom podporoval. Jednou na Vánoce jsem dostal elektrickou kytaru a od té doby jsem se zamiloval do hudby. Rodiče jsem přesvědčil, abych mohl chodit do Základní umělecké školy v Litomyšli. Rodiče zprvu váhali, dělal jsem totiž občas vylomeniny.

Po nástupu na tuto základní školu jsem si našel kamarády, se kterými jsem později založil vlastní kapelu. I když nás bavila muzika a ve škole jsme měli celkem dobrý prospěch, bavilo nás chodit po našem „hoodu“ a jen tak „chillovat“.

Takto jednou o Silvestru jsme našli petardy, a protože měl kamarád lahev od coca – coly, tak mě bohužel nenapadlo nic lepšího, než je v ní odpálit. Při úskoku jsem ale uklouzl a vše mi bouchlo přímo do obličeje. Byl to velký výbuch, který mi ošklivě poranil obličej. Báľ jsem se s tím jít domů, a tak si obličej opláchl v řece Loučni. Ale k ničemu mi to nebylo, doma na to stejně přišli a kvůli baktériím v řece se mi do rány dostal zánět, se kterým jsem se dlouho léčil. Kvůli zánětu mi v obličeji zůstala viditelná jizva.

Rodiče mě přesvědčovali, že to není tak hrozné, ale ve škole se mi smáli. Tak mě to štvalo, že jsem požádal otce o svolení k tetování, které by mi jizvu zakrylo. Otec souhlasil a já si přes zranění nechal vytetovat štíra.

Jak jsem už psal, s kamarády jsem si založil kapelu. Naše alba byla věnována místům, ve kterých jsme pobývali a „chillovali“. Takto jsme například vytvořili album The Camp, Take me to Castle, She is a fighter a Take me to Baník. Jedno singlové album se věnovalo i problému imigrace, nucených sňatků a jmenovalo se Trpasličí svatba.

Bohužel jsem se setkal i s tím, že mi některé písně byly okopírovány a odcizeny. Takto se mi stalo na cestách po Spojených státech amerických, když jsem byl na hudebním festivalu, že jsem se seznámil s jednou do té doby neznámou skupinou Imagine Dragons, které jsem zahrál nápad na píseň. Věnovala se komplexně jedné řece z mého rodiště. Bohužel mi tento nápad odcizili a ještě byli tak líní, že napsali píseň jen ve vztahu k jedné části řeky. Jejich píseň je známa pod názvem Mouth of the River.

Zajímavostí je, že jsem během svého života postupem času přicházel o sluch, ale přesto mě to nezastavilo a skládal jsem muziku dál.

Uhádnete, kdo jsem? Přátelé mi říkají Cream.

Václav Kotas 9. A

A na závěr fotogalerie!

Školní vířet – vychází při Základní škole Letovice. Vydání 91, listopad 2024. Neprodejné.

www.zsletovice.cz, skolcas@seznam.cz